2 Ιουλίου 2025

Αληθινό καλοκαίρι ζεις μόνο στην κατασκήνωση

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Του Μητροπολίτη Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίου

Μπορεί το καλοκαίρι να ξεκινά ημερολογιακά τον Ιούνιο, όμως για την Εκκλησία μας και ιδιαιτέρως για τη Μητρόπολή μας, το καλοκαίρι ξεκινά πραγματικά με το πρώτο προσκλητήριο στην κατασκήνωση, με το ψιθύρισμα της πρώτης προσευχής, με το πρώτο παιδικό χαμόγελο που σκάει πίσω από τις βαλίτσες και τα σακίδια. Εκεί, ανάμεσα στα δέντρα, στους πρόποδες των λόφων και στον ουρανό που ακουμπά τη γη, αρχίζει ένα ταξίδι ουσιαστικό που είναι η συνάντηση του παιδιού με τον Θεό.

Η κατασκήνωση αγαπητοί μου, δεν είναι μια ακόμη εξόρμηση. Είναι ένα εργαστήριο ψυχής. Είναι το σχολείο της καρδιάς, όπου το παιδί δε μαθαίνει μόνο να παίζει αλλά και να αγαπά. Δεν ζει απλώς τη χαρά, αλλά την κοινωνεί. Είναι η ευκαιρία να βιώσει το «εμείς» μέσα σε έναν κόσμο που συνεχώς προβάλλει το «εγώ». Είναι τελικά, το πιο φωτεινό αντίδοτο στη μοναξιά, στην απομόνωση και στον ηθικό σχετικισμό.

Σε μια εποχή που τα παιδιά καθημερινά πολιορκούνται από εικόνες, θορύβους και εφήμερες απολαύσεις, η κατασκήνωση διδάσκει σιωπηλά τις μεγαλύτερες αλήθειες την αξία της προσευχής, της συνεργασίας, της συγγνώμης και της απλής

ζωής. Εκεί, στις πρωινές προσευχές και στις βραδινές κατηχήσεις, χτίζονται οι πρώτες συνειδητές σχέσεις με τον Θεό. Εκεί ο μικρός αδελφός γίνεται φίλος, ο αρχηγός γίνεται πρότυπο, και η Εκκλησία αποκαλύπτεται ως μάνα και όχι απλώς ως θεσμός.

Το παιδί στην κατασκήνωση μαθαίνει πως η ελευθερία δεν είναι ασυδοσία, αλλά ευθύνη πως η αγάπη δεν είναι μόνο συναίσθημα, αλλά στάση ζωής. Μαθαίνει να συμμετέχει, να δημιουργεί, να προσφέρει. Είναι ένας μικρός μαθητής του Χριστού που ξεκινά ένα μεγάλο ταξίδι. Όπως λέει ο Λόγος του Θεού: «Δίδαξε το παιδί στον σωστό δρόμο και δεν θα τον εγκαταλείψει ούτε όταν γεράσει» (1)· και ο δρόμος αυτός ξεκινά συχνά από το μονοπάτι της κατασκήνωσης μέσα στη φύση.

Ο Απόστολος Παύλος γράφει στον νεαρό μαθητή του: «Κανείς να μη σε περιφρονεί επειδή είσαι νέος· να είσαι, όμως, παράδειγμα στους πιστούς με τον λόγο, τη συμπεριφορά, την αγάπη, την πίστη και την καθαρότητά σου» (2). Αυτή η παρακαταθήκη γίνεται πράξη στους κατασκηνωτές μας που αγωνίζονται όχι μόνο να περάσουν καλά, αλλά να ζήσουν με ποιότητα και με αξίες.

Με συγκίνηση και ειλικρινή ευγνωμοσύνη σε αυτή την έναρξη στρέφω τη σκέψη μου προς όλους τους πολύτιμους ανθρώπους που καθιστούν το θαύμα της κατασκήνωσης εφικτό.

Πρώτα και κύρια, στους ομαδάρχες και ομαδάρχισσες, στους αρχηγούς και βοηθούς, δηλαδή τους νεαρούς και νεαρές εκείνους που αφήνουν πίσω τις διακοπές τους για να γίνουν οι “μεγάλοι αδελφοί” και οι “μεγάλες αδελφές” δεκάδων παιδιών. Στέκονται με ωριμότητα, προσφέρουν με ανιδιοτέλεια και το σημαντικότερο καθοδηγούν με αγάπη. Χωρίς αυτούς, καμία κατασκήνωση δεν θα μπορούσε να αναπνεύσει. Και όπως λέει η Αγία Γραφή: «Όποιος φροντίσει με αγάπη ένα από τα μικρά παιδιά, φροντίζει τον ίδιο τον Χριστό» (3).

Ευχαριστώ με όλη μου την ψυχή τους ιερείς και πνευματικούς πατέρες που συνοδεύουν, εξομολογούν και εμπνέουν. Η παρουσία τους είναι για τα παιδιά στήριγμα, σημείο αναφοράς, διακριτικός φάρος μέσα στις πολλές φωνές του κόσμου.

Ιδιαίτερη ευγνωμοσύνη εκφράζω στους γονείς που εμπιστεύονται στην Εκκλησία το πολυτιμότερο δώρο τους τα παιδιά τους. Σε μια εποχή αμφισβήτησης και φόβου επιλέγετε την εμπιστοσύνη. Αντί να επιλέξετε την εύκολη λύση του καναπέ ή της οθόνης, προσφέρετε στα παιδιά σας το δώρο μιας εμπειρίας που θα θυμούνται για μια ζωή. «Τα παιδιά είναι κληρονομιά του Κυρίου· είναι ευλογία» (4), και το να τα κατευθύνει κανείς στον Χριστό είναι πράξη ιερή και ευλογημένη.

Τίποτα, όμως, δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς την αγάπη και την ευλογία του Χριστού μας. Η κατασκήνωση είναι δική Του υπόθεση. Εμείς, με τα λίγα μας, Του προσφέρουμε λίγο χρόνο, λίγη προσευχή, λίγη συνεργασία και Εκείνος μας τα επιστρέφει όλα εκατονταπλάσια. Μας προσφέρει εμπειρίες, μεταστροφή και έναν ουρανό γεμάτο ελπίδα. Με απλά λόγια μας απογειώνει δυναμικά.

Κατά τη διάρκεια του τελευταίου χρόνου, με την βοήθεια δωρητών και την ακούραστη προσπάθεια υπηρεσιών της Περιφέρειας και του Δήμου μας, πραγματοποιήθηκαν σημαντικά έργα στην κατασκήνωσή μας. Ανακαινίστηκαν κοινόχρηστοι χώροι και νέες εγκαταστάσεις για τις αθλητικές και πνευματικές δραστηριότητες. Δόθηκε ιδιαίτερη μέριμνα στη βελτίωση των υποδομών ασφαλείας ώστε κάθε στιγμή στην κατασκήνωση να είναι γεμάτη άνεση, χαρά και πνευματική ανάταση. Αυτές οι παρεμβάσεις αποτελούν καρπό αγάπης και προσφοράς.

Μέσα σε ένα τέτοιο ευλογημένο χώρο πρώτον ας χαρούμε και δεύτερον ας διατηρήσουμε αυτήν την πνευματική φλόγα. Ας κάνουμε την κατασκήνωση χώρο ωφέλειας και οχι ένα τυχαίο καλοκαίρι. Ας δώσουμε στα παιδιά μας το δικαίωμα να ονειρευτούν, να πιστέψουν, να αγαπήσουν αληθινά αξίες και ιδανικά. Να βιώσουν την Εκκλησία όχι ως περιορισμό αλλά ως πνοή δημιουργίας και ενότητας.

Παραπομπές:

1. Παροιμίες 22,6

2. Α΄ Τιμοθέου 4,12

3. Ματθαίος 18,5

4. Ψαλμός 127,3